

- silua Husholz, 1220, K SS 19 und 20 ; 1225, K SAp 8.
Germ. *Huges holta*- n. „Wald des Hugo”.
- „H U S I N G E S G E S T” (onb. in Holland) :: —, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339.
Germ. *Hūsingas* „van Hūsing” + *gaistu*- f. „zandstrook in of langs zeekele gebied of moeras”.
- „H U S M I E T” [Kadzand : Zl] :: —, 1190, G SB.
Germ. *hūsa*- n. „huis” + *mēdwō*- f. „alluviaal land inz. in het zeekele gebied”.
- HUSSEL [Putten : Gl] :: Hotseri, 855 kop. begin 10^e, D W I X a 1 a, 2 r°. — Hezere, midden 12^e, D W I I a 1, 22 v°. — Hūzzere, midden 12^e, D W R H 9, 61 v°.
Germ. ? + *haru*- f. „zandige heuvelrug”.
- HÜSTEN [Neheim-Hüsten : Arn] :: Hūstene, Hustanne, 802 kop. mitte 12., D W R H 9, 8 r°.
- „H U S T I N G E S T” (onb. in Holland) :: —, 9e kop. 10e kop. eind 11e, ed. DB, p. 339.
- HÜTHUM : Dd :: Hūthem, 1206, D E m 3.
Germ. *hūpi*- f. (ae. *hȳð*, and. *hūth*) „Landingplatz” + *haima*- n. „Wohnung”.
- „H U T L A N T” [Oosterweel : Antwerpen?] :: —, 1161, A v S M 7.
- HUTTE, LA [Pérenchies : Li] :: de le Hute, 1212, L G L.
- HUTTEGEM [Bevere : Ou] :: Gutdingahem, 966, ed. DB, p. 229. — Guddengem, (1019-30), ed. DB, p. 248. — Huddenghem, 1219, O u 459.
Germ. *Gudjīnga haim* „woning van de lieden van Gudjo” (*gudjan*- m. „priester”).
- „H U T T E N” [Boppard : Kb] :: iuxta Hutten (?), 1224, K b 133/6.
- HÜTTINGEN AN DER KYLL : Tr :: Uttingon, 844 kop. ± 1103, Tr 1709, 105 v°. — Huttingon, 1103 kop. id., ib. 81 v°. —
- Huttingen, 1222, Quelle 893, K b 18/2087, 14 r°.
- HÜVEDE : Os :: Hūbide, Huuida, 10., D W I X a 1 a, 16 r°, 29 r°.
Germ. *hūbipja*- n., Kollektiv zu *hūbōn*- f. „Haube” : „haubenähnlicher Hügel”.
- HUVET [Fretin : Li] :: Houesch, 1066, L G L. — Huuesc, 1202, L G L.
- „H U V I” (onb., in Holland of Betuwe) :: Huui, 889 kop. (1206-26) kop. 14^e-15^e, H g C 3 v° en ed. Oppermann, Fontes, p. 212.
- „H U V I L” (inc. en Escreebieu) :: Huuil, interpol. milieu 11e, G L T 69 r°.
- „H U W I D O” (onb. in Holland) :: Huuuido, 9e kop. 10e kop. eind 11e, ed. DB, p. 340.
Germ. ? + *widu*- n. „bos”.
- HUY = nl. Hoei : Hu :: Choinse ecclesie, 634 cop. 10e, K b 1 A 1. — Oin, comm. 8e cop. dont cop. 13e, Rav. Anon. IV 26. — CHOE, CHOAE, CHOIV, 7e-8e, éd. Prou, Monn. mérov., 1197-1211. — in Hogio, (744?) cop. 3e déc. 13e, I S M c n° 11 ; 896 cop. id., ib. n° 46. — in castro Hoi, 817 cop. comm. 12e cop. 13e, X r II 1515, 134 v°. — in portu Hoio, 862, I S M 1. — IN VICO HOIO, (877-79), éd. Prou, Monn. carol., 99. — in uico Hoio super fluuium eiusde nominis Hoio, 885 cop. ± 1040 dont cop. milieu 11e, H b 75 F 15, 27 r°. — Hoium, 980 cop. 13e, I L c n° 14 ; comm. 12e cop. 13e, cant. S. Hub., X r II 1515, passim ; 1114 cop. milieu 12e, Gesta abb. Trud., Y s 4, 32 v°. — in Hoio, 985 cop. 13^e, I L c n° 15 ; 1006 cop. id., ib. 18 ; ± 1050, mir. s. Trud., I b 231, 189 v° ; 1091, I F ; 1104, Tr J 1 ; 1131, I J ; 1131, I F ; 1146, I N 3 ; 1146, H T 52 ; passim. — Hoia, ± 1050, mir. s. Trud., I b 231, 190 r°. — Hoiensis, 1125, I N 1. — de Huio, 1139, bulle, I F. — de Hoyo,